

Enn merkir stórsta fiskivinnuþlássið í landinum ekki nógv til verk-fallið, men tá vikukiftið er farið fer verkfallið at merkjast sum heild

Lívið í Klaksvík gongur sína vanligu gongd

Men tá vikuskiftið er farið, fer verkfallið at merkjast har norðuri

Tað kennist ikkist ikki størvegis á gerandisdegnum í stórsta útáðaraplássinum í landinum, at stórt partur av almenna arbeiðsmarknaðinum er í verkfalli.

Almennar lönir og aðrar veitingar, sum fara um almennu stovnarnar verða ikki utgöðnar, barnagarðurin er ikki opin, og sjúkrahúsið og røktarheimið gera ikki annað arbeiði enn tað, sum er brányðugt.

Hesum kenna norðoyingar sama sviðan av, sum tey gera aðra staðni kring landið, men burtursæð frá tí, so merkist tað ikki nakað serligt til verkfallið.

Einki trot hesa vikuna

Flestu klaksvíkingar liva, sum teir plaga. Krumbuðirnar selja tær vørurnar, sum tær plaga. Vanliga plaga stóru heilsøurnar í høvudsstaðnum at senda bílar um Leirvíksfjørð minst eina ferð og kanska fleiri ferðir um vikuna, men hóast teir ikki hava verið har norðuri síðani týsdagin, so er ikki serligt trot á vørum, og roknað verður ikki við nøkrum troti hesu megin vikuskiftið.

Vanliga plaga vit at fáa mjólk triggjar ferðir um vikuna. Mjólkabílin plagar at vera har norðuri mánadag, mikudag og friggjadag, men í hesi vikuna hevur verið eitt sindur óðrvisi, sigur Torleif Sigurðsson, sum er leiðari í Føroya Keypsamtøku í

Klaksvík.

Mjólkavirkið mundi vita, hvønn veg tað bar, tí teir sendu bilin norður týsdagin, og krumbuðirnar í Klaksvík hava í hvussu so er nógv mikið av mjólk hesa vikuna.

Hóast utboðið framvegis er nógv stórt, so kennist tað væl í søluni, at fólk rokna við, at tað verður ikki so leingi afturat, tí tey eru fleiri, sum leggja inn undir seg.

Eru tað als ongar vørur, sum tit eru í uppsittri fyri?

– Nú er tað soleiðis, at tað mesta, sum vit selja, fáa vit beinleiðis niðri frá. Tað kemur við skipunum í uttanlands-sigling á Klaksvík. Umframt mjólkavørurnar hava tað higar til bara verið trupulleikar við teimum vørnum, sum vit fáa frá høvudsdeildini í Havnini. Vit plaga t. d. at fáa døgurðamat, men tað fáa vit ikki, nú Ternan íki siglir.

Livligt um Leirvíksfjørð

Ternan er sambandið hjá klaksvíkingum og norðoyingum til meginøknið, men hóast hon ikki siglir, so er livligt um Leirvíksfjørð. Gamli læknabáturin, Medicus, sum nakrir keyptu frá sjúkrahúsinum fyri tó síðani, hevur mest sum allan vetur ligið bundin á Stongunum undir hekkuni á Ternuni.

Nú er hann komin til heiður og æru, tí allan fyrradagin og allan gjár hevur hann siglt við gerðafólki og góðsi millum klaksvíkinga og Leirvík.

Umframt gamla læknabátin siggjast nógvir aðrir smábátar at fara um fjørðin, og tað hevur m.a. borið við sær, at norðoyingar finga bløðini og annan post bæði í gjár og í fyrradagin.

– Hetta er ikki sum hini verkfallini, ta vaktarhald hevur verið bæði í Klaksvík og í Leirvík. Vonandi kunnu smábátarnir halda fram við at sigla, tí so fara vit ikki at merkja so nógv til verkfallið, tí fæloðini, sum eru í verkfalli, hava ikki so nógvir limir her norðuri, sigur ein klaksvíkingur.

Royndin er í Klaksvík

Nógvir norðoyingar ganga í studentaskula og handilsskula í Kambsdali. Studentaskulanæmingarnir, næmingarnir í HF skeiðnum í Klaksvík, og næmingarnir í tekniska skulanum í Klaksvík eru ikki í skula, tí lærararnir eru í verkfalli. Men handilsskulanæmingarnir eru í skula, tí fæloð hjá handilsskulalærarunum eru ikki í verkfalli.

Hesa vikuna er varroynd í Handilsskulanum á Kambsdali. Fyri at tryggja sær at næmingarnir í Klaksvík sleppa til royndina, hevur skúlin sent uppgávurnar til Klaksvíkar. Talan er um eina staðni millum 20 og 30 næmingar, sum í gjár voru til roynd í tekniska skulanum í Klaksvík.

Fiskaarbeiðið ikkí ávirkað av verkfallinum

Kósavirkið, sum liggur inni við tí, teir hava brúk fyri í framleiðsluni, fær eina last úr Barentshavinum í morgun

Verkfallið órógvar ikki fiskaarbeiðið í Klaksvík. Á Kósini hava teir havt úr at gera seinastu tíðina, men í gjár og í fyrradagin var einki fólk til arbeiðis.

Hetta hevði einki við støðuna á almenna arbeiðsmarknaðinum at gera. Tað ber dagurin í dag boð um, tí í morgun tørnaðu tey til aftur á Kósini. Sverri Olavson leggur veiðuna upp har norðuri. Hann er komin úr Barentshavinum við 110 tons. Tað mesta hevur toskaskræðu og størsti parturin verður saltaður.

Verða tit ikki órógvad av verkfallinum?

– Ikki størvegis. Tað einasta, sum er óheppið, er, at vit hava ikki møguleika at keypa á uppboðssøluni á Toftum. Tað er eitt sindur ymiskt, hvussu nógv vit keypa har. Í fjør keyptu vit í alt 1300 tons har, og nøgdin er í ár hava verið umleið tær somu hvarja viku, sum tær voru í fjør, sigur Jógvan Høj. Hann er virkisleiðari á Kósini.

Umstøðurnar broyttar

Hann sigur eisini, at víður-skiftini eru nógv broytt seinnu árin tann vegin, at teirra virki ikki er so bundið av flutningi um Leirvíksfjørð, sum tað áður var.

– Tá Fiskasolan lá inni við øllum pakninginum var nógv ferðsla um Leirvíksfjørð. Men nú liggja virkin inni við slíkum sjálvi, og tað mesta av tí tilfari, sum vit fáa úr utlandinum, kemur til Klaksvíkar við Skipafelagnum.

Atskipa tit ongantíð um aðrar havnir í landinum?

– Tað kemur næstan ikki fyri. Tað mesta fer um keikantín her á Kósini. Við hvørt fer eitt sindur víð Smyrl til Skotlands. Tað plaga vit at koyra umborð her norðuri, men hesar seinastu vikurnar er tað fleiri ferðir komið fyri, at Smyrl ikki er komin norður. Hvi hann ikki er komin, veit eg ikki, men tað er komið illa við, og vit hava vit verið noyddir at fáa tað um Leirvíksfjørð og so suðureftir.

Seljast fyri páskir

Kósini hevur fingið lastina hjá Sverri Olavsyni í kapping við aðrar keyparar. Teir vilja ikki tosa um pris á Kósini, men teir ganga út frá, at tað, teir hava bjóðað, er meiri, enn aðrir hava bjóðað.

Størsti parturin av teimum 110 tonsunum verður saltaður, og restin verður fryst.

Sleppa tit av við saltfiskin fyri ein hampuligan pris?

– Tað hevur borið til higar til, men nú man prisurin fara at lækka. Í katólsku londunum eta teir nógvan fisk í føstuni. Fyri prisin á saltfiski vil tað siga, at hann dalar nógv fram móti páskum. Keyparin tryggjar sær, at fiskurin er iligin og er komin út til tann, sum selur hann í smásölu, aðrenn fæstan er liðug. Tað fer at eydnast við lastini, sum vit nú fáa úr Barentshavinum, men so er um tað lagið, at tann tíðin er farin fyri hesa ferð, sigur Jógvan Høj.